

Sygn. akt II Cz 47/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak

SO Ireneusz Płowaś

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

A. Z. (1)

przeciwko

R. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego R. Z. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 2 września 2015r. w sprawie o sygn. I C 3876/14 – w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 47/16

UZASADNIENIE

Powódka A. Z. (1), w sprawie o zapłatę tytułem zachowku przeciwko R. Z., wniosła o zabezpieczenie jej roszczenia poprzez obciążenie hipoteką przymusową przysługującego pozwanemu udziału we współwłasności nieruchomości położonej w W.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy (...) prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...), do kwoty 32.381,42 zł wskazując, że z uwagi na istniejące zadłużenie pozwanego istnieje ryzyko zbycia tego udziału.

Postanowieniem z dnia 2 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zabezpieczył roszczenie powódki o zapłatę kwoty 25.833 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi w wysokości 2.539,42 zł naliczonymi od kwoty 25.833 zł do dnia 31 sierpnia 2015 r. oraz kosztami postępowania w kwocie 4.009 zł poprzez ustanowienie na rzecz powódki hipoteki przymusowej na przysługującym pozwanemu udziału we współwłasności nieruchomości w wysokości 1/16, położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej działki o nr (...) o powierzchni 0,2992 ha, dla której Sąd Rejonowy (...) prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) do kwoty 32.381,42 zł.

W uzasadnieniu, po przytoczeniu treści art. 730[1] § 1 i 2 k.p.c., Sąd wskazał, że powódka wraz z pozwanym jest spadkobierczynią po zmarłej A. Z. (2), która poczyniła na rzecz swoich synów darowiznę obejmującą udział w nieruchomości na terenie W.. Zatem zgłoszone roszczenie jest wiarygodne. W ocenie Sądu powódka ma również interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia, bowiem całokształt okoliczności pozwala na stwierdzenie, że istnieje obawa, że brak zabezpieczenia uniemożliwi bądź poważnie utrudni w przyszłości zaspokojenie powódki. Przeciwno pozwanemu jest prowadzona egzekucja należności alimentacyjnych, w toku której komornik zajął mieszkanie przy ul.

(...) w B. i garaż przy ul. (...) w B.. Powyższe nieruchomości zostały sprzedane przez pozwanego 4 marca 2015 r. Istnieje zatem ryzyko, że zaniechanie zabezpieczenia poważnie utrudni wyegzekwowanie dochodzonego przez powódkę

roszczenia. Zwracając uwagę na treść art. 730[1] § 3 k.p.c. Sąd wskazał także, że sposób zabezpieczenia podany we wniosku, zgodny z art. 747 pkt 2 k.p.c., jest wystarczający, gdyż zapewni należyłą ochronę interesów powódki i jednocześnie nie stanowi nadmiernego obciążenia dla pozwanego. Z tych względów Sąd na podstawie art. 730[1] k.p.c. w zw. z art. 747 pkt 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia zabezpieczając roszczenie do kwoty 32.381,42 zł.

Z argumentów wskazanych w zażaleniu złożonym przez pozwanego wynikało, że domaga się on zmiany postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa. Pozwany zarzucił Sądowi pierwszej instancji, że w wydanym orzeczeniu uwzględnił zawyżone przez powódkę roszczenie o zachówek do kwoty 25.833 zł. Jednocześnie podał, że krzywdzące jest dla niego ustanowienie hipoteki przymusowej na przysługującym mu udziale we współwłasności nieruchomości położonej w W..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Na wstępie zwrócić należy uwagę, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez Sąd można żądać zabezpieczenia (art. 730 § 1 k.p.c.). Zgodnie z treścią art. 730[1] § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub osiągnięcie celu postępowania. Zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, że w niniejszej sprawie o zapłatę tytułem zachowku zaistniały obie wyżej wskazane przesłanki warunkujące powodzenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, przy czym pierwsza z nich była niewątpliwa, skoro powódka jest spadkobierczynią A. Z. (2), która przed śmiercią obdarowała między innymi pozwanego, przekazując mu udział wynoszący 1/16 części we współwłasności nieruchomości objętej wnioskiem. Okoliczności te nie zostały zakwestionowane w zażaleniu przez pozwanego. Materiał zebrany dotychczas w sprawie pozwala również na stwierdzenie, że powódka uprawdopodobniła także swój interes prawny w żądaniu udzielenia

zabezpieczenia. Przeciwno pozwanemu jest bowiem prowadzone postępowanie egzekucyjne. W toku czynności doszło do zajęcia przysługującego mu prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w B. oraz garażu przy ul. (...) w B., które również były przedmiotem poczynionej przez spadkodawczynię darowizny. Pozwany zbył posiadane udziały w tych nieruchomościach celem pokrycia ciężących na nim długów. W tych okolicznościach brak zabezpieczenia rzeczywiście może znacząco utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia i sprawić, że udzielona powódce tym orzeczeniem ochrona -przy założeniu, że będzie ono dla niej korzystne - byłaby niepełna.

Wskazać należy, że przy rozpoznawaniu wniosku o zabezpieczenie roszczenia pieniężnego nie jest rzeczą Sądu dokonywanie oceny, czy wysokość dochodzonej pozwem kwoty jest uzasadniona, czy też nie. Badanie tej kwestii następuje w toku sprawy głównej, w ramach postępowania dowodowego. W niniejszej sprawie dla uwzględnienia wniosku wystarczające było stwierdzenie przesłanek warunkujących udzielenie zabezpieczenia oraz uznanie, że wskazany sposób zabezpieczenia, przewidziany dla roszczeń pieniężnych, zapewnia powódce należyłą ochronę oraz że nie obciąża pozwanego ponad konieczną potrzebę (art. 730[1] § 3 k.p.c.). Biorąc pod uwagę całokształt materiału zebranego dotychczas w sprawie, Sąd pierwszej instancji dokonał trafnej oceny w tej mierze.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).